

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 26Co/5/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8618201083
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Jančíková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8618201083.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Jančíkovej a členov senátu JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Jozefa Angeloviča v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zastúpený Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX A., zastúpeného opatrovníkom D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX A., zastúpený JUDr. Ing. Adriánom Cupákom, advokátom, so sídlom Goldbergera 249/1, 089 01 Svidník, o zaplatenie sumy 482,63 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. SK-3C/29/2018-174 zo dňa 31.10.2023 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len ako „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. SK-3C/29/2018-174 zo dňa 31.10.2023 v I. výroku žalobu zamietol a v II. výroku žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Pôvodný žalobca Slovenský plynárenský priemysel, a. s. sa podanou žalobou doručenu dňa 01.07.2018 domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 482,63 eur s prísl. Na návrh žalobcu súd prvej inštancie uznesením č. k. SK-3C/29/2018-132 zo dňa 27.03.2023 pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu vstúpil terajší žalobca.

3. V žalobe žalobca uviedol, že ako dodávateľ uzatvoril so žalovaným ako odberateľom zmluvu, predmetom ktorej bola povinnosť žalobcu dodávať žalovanému zemný plyn a povinnosť žalovaného zaplatiť žalobcovi za dodaný zemný plyn dohodnutú cenu, resp. takáto povinnosť žalobcu a žalovaného vznikla na základe prihlášky k odberu zemného plynu. Ďalšie práva a povinnosti žalobcu a žalovaného boli stanovené obchodnými podmienkami žalobcu. Žalobca vystavil žalovanému za dodaný zemný plyn faktúry, ktoré však žalovaný neuhradil riadne a včas a to ani napriek jeho písomným výzvam. Doposiaľ k úhrade dlhu žalovaného zostáva:

- suma vo výške 25,98 eur, doklad č. 7416981640 zo dňa 22.8.2017, splatná dňa 05.09.2017,
- suma vo výške 446,65 eur, doklad č. 7450251655 zo dňa 24.07.2017, splatná dňa 31.08.2017,
- suma vo výške 10,00 eur, doklad č. 3102133778 zo dňa 13.10.2017, splatná dňa 27.10.2017.

4. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť, pričom poukázal, že v čase uzatvorenia zmluvy bol rozhodnutím súdu pozbavený spôsobilosti na právne úkony.

5. Súd prvej inštancie sa oboznámil so Zmluvou o združenej dodávke plynu pre odberateľa plynu v domácnosti dňa 02.11.2016 a uznesením Okresného súdu Svidník č. k. 2Ps/3/2019-8 zo dňa 29.05.2019, pričom vec právne posúdil podľa § 52 ods. 1, § 38 ods. 1 a 2, § 524 ods. 1 a 2 zákona č.

40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) s poukazom na ust. § 132 ods. 1 a 2 a § 215 ods. zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

6. Podľa Zmluvy o združenej dodávke plynu pre odberateľa plynu v domácnosti zo dňa 02.11.2016 (ďalej len „zmluva“) bolo povinnosťou pôvodného žalobcu dodávať žalovanému zemný plyn a povinnosť žalovaného zaplatiť pôvodnému žalobcovi za dodaný zemný plyn dohodnutú cenu. Uznesením Okresného súdu Svidník č. k. 2Ps/3/2019-8 zo dňa 29.05.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.06.2019 bol ustanovený za opatrovníka žalovanému ako nesvojprávne D. B., keďže rozsudkom Okresného súdu Svidník, sp. zn. 5Nc/605/99 zo dňa 06.07.1999 bol A. B., E. B., nar. XX.XX.XXXX pozbavený spôsobilosti na právne úkony, tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 23.07.1999. Následne súd prvej inštancie zhodnotil, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah, teda o spotrebiteľskú zmluvu a zároveň mal za zrejmé, že v čase uzatvorenia zmluvy žalovaný nemal spôsobilosť na právne úkony, preto zmluva vyhodnotil ako absolútne neplatný právny úkon, o čom súd prvej inštancie žalobcu v roku 2019 upovedomil, že žalovanému bol ustanovený opatrovník, resp. že sa jedná o osobu, ktorá bola úplne pozbavená spôsobilosti na právne úkony.

7. V prvom rade súd prvej inštancie skúmal, či žalobcovi svedčí právo, ktorého sa domáha, t. j. či je nositeľom hmotného práva, ktoré je predmetom konania (aktívna vecná legitímácia) a či žalovaný je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, ktorá zodpovedá právu, ktorého sa žalobca domáha (pasívna vecná legitímácia), pretože nedostatok vecnej legitímácie na strane žalobcu či žalovaného znamená, že žalobe nemožno vyhovieť. V tomto smere súd prvej inštancie poukázal, že skutočnosť, že okresný súd pred meritórnym rozhodnutím uznesením pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu z dôvodu postúpenia predmetnej pohľadávky uvedenou zmluvou o postúpení, nemá vplyv na rozhodnutie súdu, pričom otázkou, či tvrdené právo (povinnosť), ktoré malo byť prevedené alebo malo prejsť na iného, skutočne bolo prevedené, sa súd nezaobera, lebo sa týka už posúdenia veci samej, ku ktorému sa vyjadruje len v rozhodnutí o veci samej. K tomu uviedol judikatúru rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo 113/2006, uznesenie NS SR sp. zn. 2Obdo/102/2020 a rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.10.2022, sp. zn. 8CoCsp/48/2022).

8. Teda súd prvej inštancie zdôraznil, že v štádiu, pri ktorom súd posudzuje splnenie predpokladov pre vyhoviecie návrhu na zmenu subjektu konania, tento skúma skutočnosti predpokladané zákonom len v procesnej rovine a to z hľadiska spôsobilosti vyvolať procesným návrhom sledované účinky zmeny subjektu konania v zmysle prevodu alebo prechodu práva na iného. Konanie tak treba vnímať z dvoch východísk. Následne v súvislosti s konaním a rozhodovaním vo veci samej, súd skúma otázku skutočnej existencie práva alebo povinnosti. Potom súd prvej inštancie uzavrel, že v danom prípade žalobca nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu, preto žalobu zamietol.

9. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 a 262 ods. 2 CSP tak, že žalovanému priznal náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu, pretože mal plný úspech vo veci a uplatnil si ich náhradu.

10. V zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

11. Žalobca v odvolaní poukázal, že hoci súd prvej inštancie zmluva o združenej dodávke plynu pre odberateľa plynu v domácnosti 02.11.2016 vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu a zároveň ako absolútne neplatnú, v konaní bolo nesporné, že žalobca žalovanému reálne poskytoval dodávky plynu, a bez ďalšieho bližšieho zdôvodnenia žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie. Žalobcovi z napadnutého rozhodnutia nie je vôbec zrejmý dôvod zamietnutia žaloby, a je toho názoru, že do odôvodnenia rozhodnutia v zásade len „prekopíroval“ podanie žalovaného zo dňa 09.09.2023. Žalobcovi sa teda v zásade ani nedá argumentovať, keď okresný súd sa k namietaným skutočnostiam žalobcom v priebehu konania vôbec nevyjadril - a to, že keď súd posúdil zmluvu ako absolútne neplatný právny úkon, tak potom sa o nároku žalobcu dá jednať, ako aj o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom poukázal na ust. § 451 a § 458 Občianskeho zákonníka. V dôsledku toho je žalobca toho názoru, že súd nielenže nedostatočným spôsobom zisťoval skutkový stav o reálnom odbere plynu,

ale prípad (by pri dostatočnom zistení skutkového stavu) mal byť podľa názoru žalobcu posúdený podľa príslušných ustanovení o bezdôvodnom obohatení žalovaného. Podľa žalobcu právne posúdenie je vecou súdu v zmysle zásady iura novit curia, pričom žalobca (pôvodný žalobca) opísal skutkové okolnosti, ktoré oprávňujú súd posúdiť nárok po právnej stránke, pričom pokiaľ možno nárok priznať aj na základe iných ustanovení ako sú uvedené v žalobe, potom je povinnosťou súdu tak urobiť. K uvedenému žalobca poukázal na závery v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo 196/2009 zo dňa 22.09.2010, podľa ktorých žiadna zo strán sporu nie je povinná svoj nárok právne kvalifikovať, pričom je však zároveň oprávnená uviesť svoj právny názor.

12. Zároveň je pre žalobcu krajne nespravodlivé, keď žalovaný napriek vedomosti o pozbavení spôsobilosti na právne úkony sa snažil vstúpiť (a aj vstúpil) do zmluvného vzťahu so žalobcom, resp. jeho predchodcom (a možno i viacerých) a následne sa zdráha bezdôvodné obohatenie vydať (pri absolútne neplatnej zmluve), na ktoré má žalobca právny nárok. Namiesto toho, aby sa žalovaný snažil aspoň postupne uspokojiť nároku žalobcu, vyhľadal právnu pomoc a snaží sa rozporovať nárok žalobcu po právnej stránke, pričom žalovaný ku dňu „uzatvorenia“ zmluvy v roku 2016 vedel, že bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony od roku 1999, no napriek tomu sa do zmluvného vzťahu so žalobcom, resp. s jeho právnym predchodcom rozhodol vstúpiť, na základe čoho došlo k reálnemu poskytnutiu dodávok plynu, čo podľa názoru žalobcu možno klasifikovať aj ako úmyselné bezdôvodné obohatenie.

13. Ďalej žalobca v odvolaní zdôraznil, že v napadnutom súdnom rozhodnutí vôbec nenachádza odôvodnenie a vysvetlenie, aké úvahy viedli súd prvej inštancie k zamietnutiu žaloby pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie. Žalobca považuje z hľadiska viacerých nedostatkov vyplývajúcich z jeho odôvodnenia rozhodnutie súdu prvej inštancie za zmätočné, nepreskúmateľné a nemajúce oporu v zákonných ustanoveniach. Týmto postupom súd prvej inštancie žalobcovi znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom poukázal na ust. § 220 ods. 2 CSP, na nález Ústavného súdu SR so sp. zn. IV. ÚS 14/07 zo dňa 17.05.2007 a na rozhodnutie ESLP Vetrenko v. Moldavsko zo dňa 18.05.2010 k článku 6 Dohovoru.

14. Žalobca je toho názoru, že z vykonaného dokazovania nevyplýval správne zistený skutkový stav a rozhodnutie súdu napíňa znaky nepreskúmateľnosti a zmätočnosti, nakoľko neodráža správne zistený skutkový stav, ako aj neobsahuje správne a dostatočné odôvodnenie, a preto nie je možné voči nemu zo strany žalobcu náležite argumentovať. Ak teda žalobca nevie voči rozhodnutiu náležite argumentovať za účelom využitia opravného prostriedku, keďže z odôvodnenia rozhodnutia nie je možné zistiť, akými právnymi a logickými úvahami sa súd pri svojom rozhodovaní riadil, rozhodnutie je možné považovať za zmätočné a nepreskúmateľné.

15. Žalobca navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 388 CSP ho zmenil tak, že vyhovie žalobe, resp. v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 Civilného sporového poriadku ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

16. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

17. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

18. Žalobca podané odvolanie odôvodňovali odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP, teda že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

19. K posúdeniu odvolacej námietky týkajúcej sa nesprávneho postupu súdu spôsobujúceho porušenie práva odvolateľa na spravodlivý proces ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd uvádza, že medzi zložky práva na spravodlivý proces (right to fair trial) možno zaradiť predovšetkým právo

na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu síce predstavuje pochybenie súdu, avšak o naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) pôjde iba vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania. Žalobca k uvedenému odvolaciemu dôvodu uvádza, že jeho naplnenie spočíva v nedostatočnom, nepresvedčivom a nevyčerpávajúcom odôvodnení nedosahujúci kvalitu podľa ust. § 220 ods. 2 CSP.

20. Obsahové náležitosti rozsudku určuje ustanovenie § 220 CSP. Ich správnosť a úplnosť je predpokladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Či je rozhodnutie preskúmateľné alebo nie sa dá zistiť len z jeho odôvodnenia. V tejto súvislosti je právne významné ustanovenie § 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

21. Štruktúra odôvodnenia rozsudku je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje ustanovenie § 220 ods. 2 CSP dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami, vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutia odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje stranám sporu posúdiť ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné predpisy a akými úvahami sa správal pri svojom rozhodovaní o veci samej.

22. Pôvodný žalobca Slovenský plynárenský priemysel, a. s. si žalobou uplatnil voči žalobcovi peňažný nárok vo výške 482,63 eur s príslušenstvom, nakoľko žalovaný napriek písomným výzvam neuhradil faktúry za odber plynu, ktorý odberal podľa zmluvy o združenej dodávke plynu. Súd prvej inštancie vo veci vydal aj platobný rozkaz dňa 01.08.2018, ktorý zrušil, pretože sa nepodarilo ho doručiť žalovanému do vlastných rúk. V procese doručovania žaloby sa súd prvej inštancie dozvedel z policajnej správy, že žalovaný je pozbavený spôsobilosti na právne úkony, o čom žalobcu písomne informoval. Pred pojednávaním žalovaný doručoval vyjadrenie, v ktorom uviedol, že zmluva o združenej dodávke plynu je absolútne neplatným právnym úkonom a zároveň vzniesol námietku premlčania, keďže nárok žalobcu z titulu bezdôvodného obohatenia je premlčaný. Žalobca na výzvu súdu uviedol, že právne posúdenie nároku je vecou súdu, pričom keďže sa skutkové okolnosti nezmenili, nebolo potrebné meniť žalobu. Žalobca tiež zdôraznil, že otázka platnosti zmluvy je právnou otázkou, ktorá nezakladá potrebu žalobu meniť.

23. Súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení v podstate skonštatoval, že medzi pôvodným žalobcom a žalovaným došlo k uzatvoreniu zmluvy o združenej dodávke plynu, ktorá je však absolútne neplatným právnym úkonom podľa ust. § 38 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže žalovaný nemal spôsobilosť na právne úkony, teda nebol právne spôsobilý, aby ako účastník zmluvy túto zmluvu uzatvoril. Uvedený záver je aj podľa odvolacieho súdu správny vychádzajúci najmä z predložených súdnych rozhodnutí o ustanovení opatrovníka žalovanému.

24. Uznesením č. k. SK-3C/29/2018-132 zo dňa 27.03.2023 súd prvej inštancie pripustil, aby do konania na strane žalobcu namiesto spoločnosti Slovenský plynárenský priemysel, a. s. vstúpila obchodná

spoločnosť EOS KSI Slovensko, s. r. o.. V uvedenom uznesení súd prvej inštancie skonštatoval preukázanie procesných podmienok, keďže pôvodný žalobca na základe zmluvy postúpení pohľadávok zo dňa 9.11.2022 postúpil pohľadávku, ktorá je predmetom tohto sporového konania, na postupcu – žalobcu, ktorý so vstupom do súdneho konania súhlasil.

25. Podľa § 524 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

26. Podľa § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka: Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

27. Postúpenie pohľadávky je pomerne bežným právnym úkonom. Postúpenie pohľadávky zmluvou v zmysle § 524 a nasl. predstavuje typickú dobrovoľnú cesiu, v dôsledku ktorej dochádza k prevodu pohľadávky z jej pôvodného majiteľa, ako postupcu, na nového nadobúdateľa, ako postupníka. Ide o dvojstranný právny úkon bez účasti dlžníka, ktorého súhlas sa na postúpenie pohľadávky nevyžaduje, a ktorý nemusí byť o postúpení vôbec informovaný.

28. Medzi podstatné náležitosti zmluvy o postúpení pohľadávky patrí označenie účastníkov zmluvy (postupca – pôvodný veriteľ a postupník – nový veriteľ) a označenie postúpenej pohľadávky (spôsobom, z ktorého možno jednoznačne zistiť, aká pohľadávka je predmetom postupu). Od účastníkov zmluvy o postúpení pohľadávky nemožno požadovať, aby v nej v rámci identifikácie postupovanej pohľadávky túto aj právne kvalifikovali, pretože účastníkovi nevyplýva povinnosť právneho hodnotenia veci ako z procesného, tak ani z hmotného práva. V tomto stave je z hľadiska platnosti cesie pohľadávky celkom právne bezvýznamné, či účastníci zmluvy prevedú túto právnu kvalifikáciu a s akým výsledkom (t. j. či ide o správnu právnu kvalifikáciu).

29. Vychádzajúc z dvojčlennej teórie predmetu sporu plynúcej zo súdnej praxe, predmet sporu je vymedzený tak žalobným návrhom (petitom), ako aj skutkovými tvrdeniami, prostredníctvom produkovania ktorých je žalobcom uplatňovaný, pričom nie je významné, ako prípadne samotný žalobca svoj nárok právne kvalifikoval. Je pravdou, že civilné sporové konanie je ovládané zásadou iura novit curia, z ktorej vyplýva, že strany sporu nie sú povinní uplatnený nárok, ani obranu proti nemu právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia nároku je vecou súdu, avšak povinnosťou strany sporu (v tomto prípade žalobcu), je produkovať vo vzťahu k uplatnenému nároku skutočností v takom rozsahu, aby podaním rozhodujúcich skutočností, bol skutkový dej nezameniteľne vymedzený.

30. Ak súd rozhoduje o nároku na plnenie na základe skutkových zistení umožňujúcich podradiť uplatnený nárok po právnej stránke pod inú hmotnoprávnu normu, než ako ju uvádza žalobca, je povinnosťou súdu podľa príslušných ustanovení vec posúdiť a o nároku rozhodnúť, a to bez ohľadu na to, aký právny dôvod požadovaného plnenia uvádza žalobca. To, či bude žalobný nárok, ktorého predmetom je postúpená pohľadávka, následne súdom posúdený podľa práva alebo nie, v akej výške bude priznaný a z akého právneho titulu (napr. ako nárok zo zmluvy alebo z titulu bezdôvodného obohatenia), je teda otázka celkom iná, ktorá s otázkou platnosti cesie nesúvisí a ktorá je závislá od posúdenia, ktoré súd urobí na základe skutkových zistení. Tento záver je konformný aj s existujúcou judikatúrou, podľa ktorej platí, že ak je pohľadávka v zmluve o postúpení pohľadávky uzatvorenej podľa § 524 a nasl. OZ identifikovaná dostatočne určite, je zmluva platná, aj keď neskôr vyjde najavo, že ide o pohľadávku z iného právneho titulu.

31. Napriek tomu, že žalobca svoj nárok riadne skutkovo vymedzil, súd prvej inštancie sa nárokom žalobcu vôbec nezaoberal, ale len konštatoval, že žalobca nemá aktívnu vecnú legitimáciu. Tento záver, tak ako poukazuje žalobca vo svojom odvolaní, je absolútne nepreskúmateľným a aj pre odvolací súd nezrozumiteľným. Súd prvej inštancie výstižne nevysvetlil, prečo žalobca nemá aktívnu vecnú legitimáciu na uplatnenie peňažného nároku predstavujúceho cenu dodaného plynu, pričom medzi stranami sporu nie je sporné to, že žalovaný plyn od právneho predchodcu odoberal a jeho cenu nezaplatil. V odôvodnení rozsudku absentuje logická súvislosť medzi konštatovaním o absolútnej

neplatnosti zmluvy o združenej dodávke plynu a konštatovaním o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

32. Vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa strane sporu odníma možnosť v odvolacom konaní riadne brániť svoje práva a oprávnené záujmy, nakoľko je problematické zaujímať stanoviská k nezrozumiteľnému alebo nedostatočne zdôvodnenému rozhodnutiu.

33. Keďže neboli splnené podmienky pre potvrdenie ani pre zmenu rozsudku, pretože tento bol vydaný bez riadneho odôvodnenia, ktoré porušenie dosahuje intenzitu nesprávneho procesného postupu znemožňujúceho stranám uskutočňovanie im patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, tento nedostatok nemohol byť napravený v konaní pred odvolacím súdom. Na základe vyššie uvedených skutočností preto odvolací súd v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a postupom podľa § 391 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

34. Úlohou súdu prvej inštancie bude tak vo veci opätovne konať – súd prvej inštancie posúdi aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, pričom v prípade, ak bude súd prvej inštancie toho názoru, že žalobca nemá aktívnu vecnú legitímáciu, uvedený názor zrozumiteľne a výstižne vysvetlí, v opačnom prípade posúdi skutkové tvrdenia a právnu argumentáciu žalobcu a tiež posúdi námietku premlčania vznesenú žalovaným - následne vo veci znova rozhodne, a samozrejme, svoje rozhodnutie v zmysle zásad uvedených v § 220 ods. 2 CSP aj náležite odôvodní.

35. Odvolací súd záverom zdôrazňuje, že ak bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu uvedeným v inštruktívnej časti rozhodnutia (§ 391 ods. 2 CSP).

36. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie taktiež o trovách celého konania vrátane trov odvolacieho konania v zmysle ust. § 396 ods. 3 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 a 2 CSP.

37. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP)

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody - § 421 a § 422 CSP)) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 125 ods. 1 a 2 CSP podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 160 ods. 2 CSP dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci.